

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 61/2025
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Петровић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Каитовић адвокат из ..., због повреде права на нужни део, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2315/24 од 04.09.2024. године, у седници одржаној дана 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2315/24 од 04.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2315/24 од 04.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 614/19 од 04.04.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је оставилац покојни ВВ бивши из ... уговором о поклону закљученим са туженим под бројем Опу 634-2017 од 01.06.2017. године и уговором о поклону Опу 775-2018 од 04.06.2018. године повредио право тужиле на нужни законски део и да се обавезе тужени да на име нужног дела призна тужилци право својине са $\frac{1}{6}$ на непокретностима и покретним стварима наведеним у том ставу изреке, и дозволи укњижбу тужиле на описаним непокретностима у катастарским и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је оставиља покојна ГГ бивша из ... уговором о поклону закљученим са туженим Опу 634-2017 од 01.06.2017. године и уговором о поклону Опу 775-2018 од 04.06.2018. године повредила право тужиле на нужни законски део и да се обавезе тужени да на име нужног дела тужилци призна право својине са $\frac{1}{4}$ на непокретностима и покретним стварима наведеним у том ставу изреке, и дозволи укњижбу на описаним непокретностима у катастарским и другим јавним књигама. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да накнади туженом трошкове парничног поступка у укупном износу од 81.000,00 динара, док је захтев туженог за трошкове поступка преко досуђеног до трошковником траженог износа од 166.500,00 динара одбијен. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2315/24 од 04.09.2024. године одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П 614/19 од 04.04.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет спора је заштита права тужље на нужни део на заоставштини покојног ВВ (умрлог ..2018. године) и покојне ГГ (умрле ...2021. године), које тужила наслеђује као њихов потомак - унука, по праву представљања покојног ДД, раније умрлог сина оставилаца. Поднетом тужбом тражено је утврђење да је уговорима о поклону Опу 634-2017 од 01.06.2017. године и Опу 775-2018 од 04.06.2018. године, које су оставиоци закључили са туженим, повређен нужни наследни део тужиле и утврђење њеног права сусвојине по том основу са одређеним идеалним деловима на заоставштини оставилаца.

Нижестепени судови су одбили тужбени захтев применом члана 43. Закона о наслеђивању, са образложењем да тужила није доказала постојање оправданих разлога да јој се, уместо исплате новчане вредности нужног дела, утврди право сусвојине на заоставштини.

По оцени Врховног суда, о тужилиној посебној ревизији у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права.

Према одредби члана 43. став 1. и 2. Закона о наслеђивању, право на нужни део је облигационо право тако да нужном наследнику припада новчана противвредност његовог нужног наследног дела али суд може, на његов захтев, одлучити да му припадне одређени део ствари и права које чине заоставштину (стварно право). Околности због којих се нужном наследнику може признати нужни део као стварно право у закону нису наведене. Оне се зато утврђују у свако конкретном случају и тичу се природе добара завештаних или поклоњених трећим лицима, личним и имовинским приликама нужног наследника, његовог односа са оставиоцем и других околности. Њихово постојање доказује нужни наследник који захтева од суда да му призна стварно право на заоставштини по основу нужног дела, као изузетак од правила да нужном наследнику по том основу припада новчана противвредност (облигационо право).

Уз ревизију тужила није приложила правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, које би оправдале потребу одлучивања ревизијског суда ради уједначавања судске праксе.

С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у прво ставу изреке.

Тужилина ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора у тужби одређена износом од 20.000,00 динара, који је нижи од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке

Србије на дан подношења тужбе, меродавног за дозвољеност ревизије у смислу наведене законске одредбе.

Из тих разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић